ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

M. POIARES MADURO

της 4ης Μαΐου 2006 [1]

1. Με την παρούσα αίτησή του, το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Αυστρία) υποβάλλει ερωτήματα τα οποία αφορούν, κατ' ουσίαν, την ερμηνεία του σημείου 6 της παραγράφου 2 του παραρτήματος XIII της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση [2].

2. Ειδικότερα, το ζήτημα που τίθεται είναι αν η Δημοκρατία της Αυστρίας δικαιούται να εφαρμόζει εθνική ρύθμιση, κατά την οποία η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως περιορίζεται σε 25 τεμάχια, προκειμένου για τσιγάρα που εισάγονται από τη Σλοβενία στην Αυστρία, στις προσωπικές αποσκευές ταξιδιωτών, οι οποίοι έχουν την κατοικία τους στην Αυστρία και εισέρχονται απευθείας στη φορολογική επικράτεια του εν λόγω κράτους από τη Σλοβενία, δια των χερσαίων συνόρων ή των εσωτερικών υδάτων.

I — Ιστορικό της κύριας δίκης, νομικό πλαίσιο και προδικαστικά ερωτήματα

3. Η παρούσα αίτηση για έκδοση προδικαστικής αποφάσεως υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκδίκασης προσφυγής της Amalia Valeško, που κατοικεί στην Αυστρία, κατά αποφάσεως του Zollamt Klagenfurt (τελωνείο του Klagenfurt, στο εξής: Zollamt) που αφορά την εισαγωγή στο αυστριακό έδαφος, στις 10 Ιουλίου 2004, 200 τσιγάρων προερχομένων από τη Σλοβενία, με την οποία το Zollamt αρνήθηκε να της χορηγήσει απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως για 200 τεμάχια τσιγάρων και την υποχρέωσε να καταβάλει φόρο καπνών για τα 175 τεμάχια που εξέρχονταν του ορίου των 25 τεμαχίων για τα οποία ισχύει η απαλλαγή.

4. Η απόφαση αυτή για μη χορήγηση της απαλλαγής για τα 175 τσιγάρα που εισήγαγε η Amalia Valeško στηρίχθηκε στον νόμο

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η πορτογαλική.

2 — ΕΕ L 236, σ. 33 (στο εξής: Πράξη προσχωρήσεως)

περί φορολογήσεως των προϊόντων καπνού (Tabaksteuergesetz), της 31ης Αυγούστου 1994 [3], και ιδίως στο άρθρο του 29a.

5. Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του TabStG προβλέπει, κατ' αρχάς, ότι «τα προϊόντα καπνού που αποκτά φυσικό πρόσωπο για ίδια χρήση σε άλλο κράτος μέλος και εισάγει στο φορολογικό έδαφος απαλλάσσονται του φόρου, εφόσον προορίζονται για ιδιωτικούς και όχι για εμπορικούς σκοπούς».

6. Εξάλλου, το άρθρο 29a του TabStG προβλέπει ότι:

«1. Κατά τη διάρκεια των αναφερομένων στο άρθρο 44f, παράγραφος 2, μεταβατικών περιόδων, η κατά το άρθρο 29 απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως για τα προϊόντα καπνού που εισάγονται στη φορολογική επικράτεια εντός των προσωπικών αποσκευών των ταξιδιωτών περιορίζεται.

[...]

3 — BGBl. 704/1994, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο περί τροποποιήσεων της φορολογίας (Abgabenänderungsgesetz), της 19ης Δεκεμβρίου 2003 (BGBl. I, 124/2003) (στο εξής: ο TabStG).

(3) σε 200 τεμάχια τσιγάρων κατά την είσοδο από τις Δημοκρατίες της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας ή της Σλοβακίας.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως για προϊόντα καπνού που εισάγονται με τις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών, εχόντων την κατοικία τους στη φορολογική επικράτεια και εισερχομένων απευθείας στο φορολογικό έδαφος μέσω χερσαίων συνόρων ή μέσω εσωτερικών υδάτων, περιορίζεται, κατά τη διάρκεια των αναφερομένων στο άρθρο 44f, παράγραφος 2, μεταβατικών περιόδων,

[...]

(2) σε 25 τεμάχια τσιγάρων κατά την είσοδο από τις Δημοκρατίες της Σλοβακίας, της Σλοβενίας ή της Ουγγαρίας.»

7. Το άρθρο 44f, παράγραφος 2, σημείο 4, του TabStG ορίζει ότι το άρθρο 29a τίθεται σε ισχύ συγχρόνως με την Πράξη προσχωρήσεως και ισχύει κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, και, ειδικά για τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007.

8. Κατά το άρθρο 3a της πράξεως του Ομοσπονδιακού Υπουργού Οικονομικών για τις απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως (Verbrauchsteuerbefreiungsverordnung), της 5ης Ιανουαρίου 1995 [4]:

«1. Για τα προϊόντα καπνού που εισάγονται εντός των προσωπικών αποσκευών των ταξιδιωτών που έχουν την κατοικία τους στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της παρούσας πράξεως και εισέρχονται στο έδαφος αυτό από χερσαία σύνορα με άλλα κράτη πλην των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και των κρατών της Ευρωπαϊκής Ζώνης ελευθέρων συναλλαγών, η απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως περιορίζεται:

1. σε 25 τεμάχια τσιγάρων [...]

[...]

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα προϊόντα καπνού που κτήθηκαν αποδεδειγμένως στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της παρούσας πράξεως ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας και για τα οποία δεν έλαβε χώρα επιστροφή ή έκπτωση του ειδικού φόρου καταναλώσεως.

3. Η παράγραφος 1 ισχύει και για τα προϊόντα καπνού που εισάγονται από την Ελβετική Ελεύθερη Ζώνη του Samnauntal.

[...]»

9. Η Amalia Valeško υπέβαλε ένσταση κατά της αποφάσεως του Zollamt, με την οποία της επιβλήθηκε η καταβολή φόρου καπνού για τα 175 τεμάχια τσιγάρων που δεν καλύπτονταν από τη φοροαπαλλαγή που ίσχυε για 25 μόνο τεμάχια, ισχυριζόμενη ότι το όριο απαλλαγής των 25 τεμαχίων που προβλέπεται στο άρθρο 29a του TabStG αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο. Με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2004, το Zollamt απέρριψε την εν λόγω ένσταση ως αβάσιμη.

10. Κατόπιν αυτού, η Amalia Valeško άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt, το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχουν οι διατάξεις που περιέχονται στο σημείο 6 της παραγράφου 2 του παραρτήματος XIII της Πράξεως [προσχωρήσεως], σύμφωνα με τις οποίες, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου [της 25ης Φεβρουαρίου 1992], σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως [ΕΕ L 76, σ. 1], και αφού ενημερώσουν την Επιτροπή, τα κράτη μέλη μπορούν, ενόσω ισχύει η ανωτέρω αναφερόμενη παρέκκλιση, να

4 — BGBl. 3/1995. Η πράξη αυτή τροποποιήθηκε ιδίως, από 1ης Ιουλίου 1997, με την πράξη περί τροποποιήσεως της αποφάσεως για τις απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως (Verordnung: Änderung der Verbrauchsteuerbefreiungsverordnung), της 19ης Ιουνίου 1997 (BGBl. II, 162/1997).

"διατηρούν" τους ίδιους ποσοτικούς περιορισμούς για τα τσιγάρα που μπορούν να εισαχθούν στο έδαφός τους από τη Σλοβενία, χωρίς την καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως, με εκείνους που επιβάλλονται σε εισαγωγές από τρίτες χώρες, αναφορικά με τον τεχνικό όρο "διατηρούν", την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές της Συνθήκης επιτρέπουν ποσοτικούς περιορισμούς, οι οποίοι ίσχυαν σε κράτος μέλος έναντι, μεταξύ άλλων, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, πριν από την προσχώρηση της χώρας αυτής στην Κοινότητα, ως τρίτης χώρας;

2) Αν, εν τούτοις, το Δικαστήριο καταλήξει στην άποψη ότι οι εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης δεν έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν ποσοτικούς περιορισμούς, οι οποίοι ίσχυσαν σε κράτος μέλος έναντι, μεταξύ άλλων, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, πριν από την προσχώρηση της χώρας αυτής στην Κοινότητα, ως τρίτης χώρας, ερωτάται κατά πόσον τα άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 26 ΕΚ έχουν την έννοια ότι ρύθμιση κράτους μέλους, κατά την οποία η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως για προϊόντα καπνού, εισαγόμενα με τις προσωπικές αποσκευές ταξιδιωτών, οι οποίοι έχουν την κατοικία τους στη φορολογική επικράτεια του κράτους μέλους και εισέρχονται απευθείας σε αυτή δια χερσαίων συνόρων ή εσωτερικών υδάτων, περιορίζεται σε 25 τεμάχια τσιγάρων κατά την είσοδο από ορισμένα άλλα κράτη μέλη, δεν παραβιάζει τις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, όταν ένας τέτοιος ποσοτικός περιορισμός υφίσταται μόνον έναντι της κειμένης εκτός του τελωνειακού εδάφους περιοχής μιας μόνον τρίτης χώρας (Ελβετίας) και συγχρόνως επιτρέπεται η εισαγωγή στο εν λόγω κράτος μέλος, από όλες τις άλλες τρίτες χώρες, 200 τεμαχίων τσιγάρων με απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως;»

11. Προκειμένου να απαντήσει στα ερωτήματα αυτά, το Δικαστήριο θα χρειαστεί να ερμηνεύσει σειρά διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ξεκινώντας, ιδίως, από την παράγραφο 2 του σημείου 6 του παραρτήματος XIII της Πράξεως προσχωρήσεως, όπου ορίζεται ότι:

«[...]

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/79/ΕΟΚ, η Σλοβενία μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου καταναλώσεως ύψους 60 ευρώ και 64 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα, για τα τσιγάρα της πλέον ζητούμενης κατηγορίας τιμών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007, υπό την προϋπόθεση ότι, κατά την περίοδο αυτή, η Σλοβενία θα προσαρμόσει σταδιακά τους συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που επιβάλλει προς τον ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως που προβλέπεται στην οδηγία.

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ [...] και αφού ενημερώσουν την Επιτροπή, τα κράτη μέλη μπορούν, ενόσω ισχύει η ανωτέρω παρέκκλιση, να διατηρούν τους ίδιους ποσοτικούς περιορισμούς για τα τσιγάρα που μπορούν να εισαχθούν στο έδαφός τους από τη Σλοβενία, χωρίς την καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως επιπλέον εκείνων που επιβάλλονται σε εισαγωγές από τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση αυτής της δυνατότητας μπορούν να προβαίνουν στους απαραίτητους ελέγχους, εφόσον οι έλεγχοι αυτοί δεν επηρεάζουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.»

12. Στο άρθρο 8 της οδηγίας 92/12 ορίζεται ότι «για τα προϊόντα που αποκτούν ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και τα οποία μεταφέρουν αυτοπροσώπως, η βασική αρχή που διέπει την εσωτερική αγορά ορίζει ότι οι ειδικοί φόροι καταναλώσεως εισπράττονται στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται».

13. Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών [5]:

«Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 46 έως 49, παρέχεται τελωνειακή ατέλεια για τα εμπορεύματα που περιέχονται στις αποσκευές των προερχομένων από τρίτες χώρες ταξιδιωτών, εφόσον πρόκειται για εισαγωγές χωρίς εμπορικό χαρακτήρα.»

14. Όσον αφορά τα τσιγάρα, το άρθρο 46, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 918/83 περιορίζει την ατέλεια του άρθρου 45, παράγραφος 1, σε 200 τεμάχια.

15. Στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπεται ότι:

«Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν την αξία ή/και τις ποσότητες των εμπορευμάτων για τα οποία παρέχεται ατέλεια, όταν αυτά εισάγονται:

— από πρόσωπα που διαμένουν στην παραμεθόρια ζώνη,

— από μεθοριακούς εργαζόμενους,

5 — ΕΕ L 105, σ. 1.

— από το προσωπικό των μεταφορικών μέσων που χρησιμοποιούνται για τη διακίνηση ανάμεσα στις τρίτες χώρες και στην Κοινότητα.

[...]»

16. Το άρθρο 1 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1969, περί εναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των σχετικών με τις απαλλαγές από τους φόρους κύκλου εργασιών και τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, στο πλαίσιο της διεθνούς διακινήσεως των ταξιδιωτών [6], όπως διαμορφώθηκε μετά την έκδοση της τέταρτης οδηγίας 78/1033/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978 [7], και της οδηγίας 94/4/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1994 [8], ορίζει τα εξής:

«Καθιερώνεται απαλλαγή εκ των φόρων κύκλου εργασιών και εκ των ειδικών φόρων καταναλώσεως που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, για τα εμπορεύματα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών που προέρχονται από τρίτες χώρες, εφ' όσον πρόκειται για εισαγωγές μη εμπορικού χαρακτήρα και η συνολική αξία των εμπορευμάτων αυτών δεν υπερβαίνει τις 175 ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες κατ' άτομο.»

6 — ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 17.
7 — ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 100.
8 — ΕΕ L 60, σ. 14.

17. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 69/169 προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος θεσπίζει, όσον αφορά την εισαγωγή τσιγάρων χωρίς καταβολή φόρου κύκλου εργασιών και ειδικού φόρου καταναλώσεως, ποσοτικό όριο 200 τεμαχίων.

18. Στο άρθρο 5 της ίδιας οδηγίας ορίζεται ότι:

«1. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν την αξία ή/και τις ποσότητες των ατελώς εισαγομένων εμπορευμάτων μέχρι το 1/10 της αξίας και/ή των ποσοτήτων που προβλέπονται στο [...] άρθρο 4, παράγραφος 1, της στήλης ΙΙ, όταν τα εν λόγω εμπορεύματα εισάγονται από άλλο κράτος μέλος από πρόσωπα που διαμένουν στην παραμεθόρια ζώνη του κράτους μέλους εισαγωγής ή του γειτονικού κράτους μέλους, από μεθοριακούς εργαζομένους ή από το προσωπικό των μεταφορικών μέσων που χρησιμοποιούνται για διεθνείς μεταφορές.

Ωστόσο, για τα κατωτέρω απαριθμούμενα προϊόντα, οι απαλλαγές μπορούν να μειωθούν μέχρι τις ακόλουθες ποσότητες:

α) προϊόντα καπνού

τσιγάρα: 40 τεμάχια

[...]

2. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν την αξία ή/και τις ποσότητες των ατελώς εισαγομένων εμπορευμάτων εφόσον αυτά εισάγονται από τρίτη χώρα από πρόσωπα που διαμένουν στην παραμεθόρια ζώνη, από μεθοριακούς εργαζόμενους ή από το προσωπικό των μεταφορικών μέσων που χρησιμοποιούνται για τη διακίνηση μεταξύ των τρίτων χωρών και της Κοινότητας.

[...]

8. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν την αξία ή/και τις ποσότητες των εμπορευμάτων στα οποία αναφέρονται τα στοιχεία α΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4, για τους ταξιδιώτες οι οποίοι εισέρχονται σε κράτος μέλος προερχόμενοι από τρίτη χώρα.»

II — Νομική ανάλυση

19. Από τις εφαρμοστέες διατάξεις του αυστριακού δικαίου προκύπτει ότι οι εισαγωγές τσιγάρων από τη Σλοβενία, τις οποίες πραγματοποιούν για προσωπική και όχι εμπορική χρήση οι διαμένοντες στην Αυστρία οι οποίοι εισέρχονται δια ξηράς ή δια των εσωτερικών υδάτων στο εν λόγω κράτος απαλλάσσονται των ειδικών φόρων καταναλώσεως για ποσότητα 25 τεμαχίων. Αντίθετα, στην περίπτωση που οι εν λόγω κάτοικοι Αυστρίας εισάγουν τσιγάρα, επίσης για προσωπική και όχι εμπορική χρήση, μετά από ταξίδι σε τρίτη χώρα, με εξαίρεση την εκτός του ελβετικού τελωνειακού εδάφους περιοχή του Samnauntal, η απαλλαγή ισχύει για ποσότητα 200 τεμαχίων.

20. Συνεπώς, η αυστριακή νομοθεσία προβλέπει απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως για 25 τεμάχια προκειμένου για εισαγωγές από ένα κράτος μέλος, εν προκειμένω τη Σλοβενία, ποσότητα που είναι *μικρότερη* από την ποσότητα των 200 τεμαχίων, η οποία ισχύει για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, με εξαίρεση την εκτός του ελβετικού τελωνειακού εδάφους περιοχή του Samnauntal, η οποία διέπεται από καθεστώς ισοδύναμο προς αυτό που ισχύει για τη Σλοβενία. Επομένως, οι πραγματοποιούμενες από ταξιδιώτες εισαγωγές τσιγάρων στην Αυστρία με προέλευση κράτος μέλος, εν προκειμένω τη Σλοβενία, τυγχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχειρίσεως απ' ό,τι οι εισαγωγές τσιγάρων από το σύνολο σχεδόν των τρίτων χωρών.

21. Θεωρούμενη υπό το πρίσμα αυτό, η υπόθεση αποκαλύπτει την ύπαρξη προφανούς διακρίσεως εις βάρος των εισαγωγών καπνών από κράτος μέλος και, συγκεκριμένα, εν προκειμένω, της Σλοβενίας, έναντι των εισαγωγών καπνών που πραγματοποιούν ταξιδιώτες από τρίτες χώρες, με εξαίρεση την ευρισκόμενη εκτός του ελβετικού τελωνειακού εδάφους περιοχή του Samnauntal.

22. Ωστόσο, μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση μπορεί να δικαιολογείται αντικειμενικά και να έχει επιτραπεί ρητώς από το

κοινοτικό δίκαιο. Υπενθυμίζεται σχετικώς ότι στο σημείο 6 του παραρτήματος XIII της Πράξεως προσχωρήσεως της Σλοβενίας προβλέπεται ρητώς ότι «τα κράτη μέλη μπορούν [...] να «διατηρούν» τους ίδιους ποσοτικούς περιορισμούς για τα τσιγάρα που μπορούν να εισαχθούν στο έδαφός τους από τη Σλοβενία, χωρίς την καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως [με εκείνους που επιβάλλονται σε εισαγωγές από τρίτες χώρες]».

III — Το πρώτο ερώτημα

23. Το αιτούν δικαστήριο επικεντρώνει το πρώτο ερώτημά του στο ζήτημα της ερμηνείας του όρου «διατηρούν» που περιέχεται στο σημείο 6 της παραγράφου 2 του παραρτήματος XIII της Πράξεως προσχωρήσεως. Ζητεί να διευκρινιστεί αν η χρήση του όρου αυτού παρέχει τη δυνατότητα διατηρήσεως των ποσοτικών περιορισμών που ίσχυαν στην Αυστρία πριν από την προσχώρηση της Σλοβενίας, ειδικά έναντι του κράτους αυτού ως τρίτης χώρας, ή αν, αντίθετα, κατά την ορθή ερμηνεία του εν λόγω όρου, είναι δυνατό να διατηρηθούν μόνο οι ποσοτικοί περιορισμοί που ισχύουν σήμερα στην Αυστρία για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες.

24. Εν πάση περιπτώσει, ανεξαρτήτως του αν ο όρος «διατηρούν» στο σημείο 6 θα θεωρηθεί ότι αναφέρεται στο παρελθόν ή στο παρόν, αυτό που έχει σημασία είναι να προσδιοριστεί ποια είναι τα ποσοτικά όρια που μπορούν να επιβάλλουν τα κράτη μέλη στις εισαγωγές αφορολογήτων τσιγάρων που πραγματοποιούν ταξιδιώτες από τρίτες χώρες, δηλαδή στις εισαγωγές που απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως, τον φόρο προστιθέμενης αξίας ή τους τελωνειακούς δασμούς. Την απάντηση στο ερώτημα αυτό δίδει η οδηγία 69/169 και ο κανονισμός 918/83. Από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, της οδηγίας 69/169 και από το άρθρο 46, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 918/83 προκύπτει ότι η εν λόγω φορολογική απαλλαγή καλύπτει, κατ' αρχήν, ποσότητα 200 τεμαχίων τσιγάρων. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν, κατά το άρθρο 5 της οδηγίας 69/169 και κατά το άρθρο 49, παράγραφος 1, του κανονισμού 918/83, τη δυνατότητα να μειώνουν τις ποσότητες των ατελώς εισαγομένων εμπορευμάτων.

25. Ιδιαίτερη σημασία, στο πλαίσιο αυτό, έχει το άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, κατά το οποίο τα «κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν τις ποσότητες των εμπορευμάτων, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, περίπτωση α΄», ήτοι την ποσότητα των 200 τσιγάρων που μπορεί να εισαχθεί χωρίς να καταβληθεί φόρος κύκλου εργασιών και ειδικός φόρος καταναλώσεως «για τους ταξιδιώτες οι οποίοι, προερχόμενοι από τρίτο κράτος, εισέρχονται σε κράτος μέλος».

26. Πράγματι, η εξεταζόμενη αυστριακή ρύθμιση, η οποία μειώνει σε 25 τον αριθμό των τσιγάρων που μπορούν να εισαχθούν ατελώς, θεσπίστηκε δυνάμει του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, που αφορά την διακίνηση των ταξιδιωτών. Ωστόσο, δεν έχει σχεδόν καμία σημασία για την ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως —που βρίσκεται στο επίκεντρο της παρούσας υπόθεσης— αν θα θεωρηθεί ως κρίσιμος χρόνος ο χρόνος που προηγείται ή ο χρόνος που έπεται της προσχωρήσεως της Σλοβενίας. Θα ξεκινήσω από την ερμη-

νεία του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, προκειμένου να διαπιστώσω αν παρέχει στα κράτη μέλη την ευχέρεια να θεσπίζουν ρυθμίσεις όπως η επίδικη εν προκειμένω σε σχέση με ορισμένες μόνο τρίτες χώρες.

27. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η επίμαχη αυστριακή ρύθμιση δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169. Κατά την άποψή της, η αυστριακή ρύθμιση ήταν, ακόμη και πριν από την προσχώρηση της Σλοβενίας, αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169 παρέχει σε ένα κράτος μέλος την ευχέρεια να μειώσει την απαλλασσόμενη των τελών και φόρων ποσότητα κάτω από τα 200 τσιγάρα, αλλά μόνο κατά ομοιόμορφο τρόπο, δηλαδή χωρίς διαφοροποιήσεις μεταξύ τρίτων χωρών. Το γεγονός ότι η επίμαχη αυστριακή ρύθμιση προβλέπει για το σύνολο σχεδόν των τρίτων χωρών απαλλαγή για 200 τεμάχια τσιγάρων, ενώ προβλέπει για άλλες τρίτες χώρες (επί του παρόντος μόνο για την μη υπαγόμενη στο ελβετικό τελωνειακό έδαφος περιοχή του Samnauntal) μειωμένη απαλλασσόμενη ποσότητα αντιστοιχούσα σε 25 τεμάχια, συνιστά διάκριση που δεν επιτρέπεται στο πλαίσιο του άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169. Η τελευταία αυτή διάταξη θα πρέπει να ερμηνεύεται λαμβανομένης υπόψη της αρχής του διεθνούς εμπορικού δικαίου η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις μεταξύ τρίτων χωρών, εκτός αν οι διακρίσεις αυτές δικαιολογούνται από αντικειμενικούς λόγους, ιδίως λόγους προστασίας της υγείας, οι οποίοι, κατά την Επιτροπή, δε συντρέχουν στην προκειμένη περίπτωση.

28. Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, η Αυστρία δεν δικαιούται ούτε να θεσπίσει ρύθμιση που μειώνει την απαλλασσόμενη των φόρων και δασμών ποσότητα σε 25 τεμάχια μόνο για μία κατηγορία προσώπων στην οποία δεν αναφέρεται καθόλου το άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, δηλαδή την κατηγορία που περιλαμβάνει τους κατοικούντες στην Αυστρία οι οποίοι διαβαίνουν χερσαία σύνορα ή εισέρχονται στην Αυστρία με πλωτά μέσα δια των εσωτερικών υδάτων προερχόμενοι από τη Δημοκρατία της Σλοβακίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας ή την εκτός του ελβετικού τελωνειακού εδάφους περιοχή του Samnauntal.

29. Δεν συμμερίζομαι την άποψη της Επιτροπής. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι στο διεθνές εμπορικό δίκαιο ισχύει η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ τρίτων χωρών [9], υπό το φως της οποίας θα πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, αυτό δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται οποιαδήποτε διαφοροποίηση στην μεταχείριση των εν λόγω τρίτων χωρών. Οι εν λόγω διαφορές μεταχειρίσεως μπορεί να δικαιολογούνται από αντικειμενικούς λόγους οι οποίοι αποκλείουν την ύπαρξη πραγματικών διακρίσεων. Ειδικά στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να αναγνωριστεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να θεσπίζουν, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, μέτρα που είναι αναγκαία για να εξακολουθήσει να είναι αποτελεσματική η εφαρμογή των συστημάτων τους επιβολής ειδικών φόρων καταναλώσεως για τα καπνά, συστημάτων που δικαιολογούν συνήθως λόγοι προστασίας της υγείας.

30. Πράγματι, τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 8, δεν

9 — Βλ., ιδίως, το άρθρο Ι, παράγραφος 1, της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (στο εξής: η ΓΣΔΕ).

πρέπει, σε καμία περίπτωση, να συνιστούν μέσο αυθαιρέτων ή αδικαιολογήτων διακρίσεων μεταξύ κρατών [10]. Ωστόσο, δεν φαίνεται να συμβαίνει αυτό στην περίπτωση της επίμαχης αυστριακής ρυθμίσεως. Όπως υποστηρίζει η αυστριακή κυβέρνηση στις παρατηρήσεις της, υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι που δικαιολογούν, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, το γεγονός ότι ο προβλεπόμενος στην αυστριακή ρύθμιση περιορισμός της απαλλασσόμενης των τελών και φόρων ποσότητας σε 25 τσιγάρα δεν επεκτάθηκε σε όλες τις τρίτες χώρες και σε όλους τους ταξιδιώτες ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας τους.

31. Κατ' αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι η διατύπωση της παραγράφου 8 του άρθρου 5 της οδηγίας 69/169 είναι αρκετά γενικόλογη. Από το κείμενο αυτό προκύπτει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να καθιερώσουν απαλλαγή για λιγότερα από 200 τσιγάρα προκειμένου για εισαγωγές που πραγματοποιούνται από ταξιδιώτες προερχόμενους από τρίτη χώρα. Συνεπώς, παρέχεται ρητώς από διάταξη της εν λόγω οδηγίας μια γενικού χαρακτήρα δυνατότητα σε κάθε κράτος μέλος να μειώνει τις εισαγόμενες ατελώς ποσότητες ειδικά για τα προϊόντα καπνού [11]. Επομένως, από το γράμμα του άρθρου 5, παράγραφος 8, δεν προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος υποχρεούται να μειώνει τις εν λόγω ποσότητες στο ίδιο επίπεδο για όλες τις τρίτες χώρες και για όλους τους ταξιδιώτες χωρίς καμία διάκριση. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να εξεταστεί αν, λαμβανομένων υπόψη των επιδιωκομένων με την οδηγία 69/169 σκοπών και ιδίως με το άρθρο της 5, παράγραφος 8, υφίσταται, στην προκειμένη περίπτωση, αντικειμενικός λόγος δικαιολογών διαφορές στη μεταχείριση των διαφόρων τρίτων χωρών και των διαφόρων κατηγοριών ταξιδιωτών.

32. Όσον αφορά τον λόγο υπάρξεως του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 8, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου και της εν γένει οικονομίας της οδηγίας 69/169, υπενθυμίζεται ότι η εν λόγω οδηγία σκοπεί, σε γενικές γραμμές, να διευκολύνει τη διεθνή διακίνηση ταξιδιωτών από τρίτες χώρες, απλουστεύοντας τον εκτελωνισμό των εμπορευμάτων που μεταφέρουν στις προσωπικές τους αποσκευές [12]. Για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού, η εν λόγω οδηγία προσδιορίζει ανώτατες ποσότητες ή αξία, κάτω από τις οποίες οι προερχόμενοι από τρίτες χώρες ταξιδιώτες μπορούν να εισάγουν εμπορεύματα περιεχόμενα στις προσωπικές αποσκευές τους χωρίς να καταβάλλουν φόρους κύκλου εργασιών και ειδικούς φόρους καταναλώσεως.

33. Ωστόσο, το άρθρο 5 της οδηγίας 69/169 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να μειώνουν τις εν λόγω ποσότητες ή αξίες που ορίζονται ενδεικτικά και με γενικό τρόπο στα άρθρα 2 και 4 της εν λόγω οδηγίας σε σχέση με τις εισαγωγές από τρίτες χώρες. Η παρεχόμενη στα κράτη μέλη

10 — Βλ. το άρθρο XX της ΓΣΔΕ που αφορά τις γενικές εξαιρέσεις οι οποίες επιτρέπουν στα μέλη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου να εξαιρούνται της εφαρμογής των κανόνων της ΓΣΔΕ.

11 — Υπενθυμίζεται ότι, «κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη διατηρούν, στον τομέα που καλύπτει η οδηγία 69/169, την περιορισμένη μόνο αρμοδιότητα που τους αναγνωρίζεται από τις ίδιες τις διατάξεις της οδηγίας αυτής» [απόφαση της 9ης Ιουνίου 1992, C-96/91, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1992, σ. I-3789, σκέψη 10, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία)].

12 — Απόφαση C-394/97, Heinonen, της 15ης Ιουνίου 1999 (Συλλογή 1999, σ. I-3599, σκέψεις 24 και 25). Όπως ανέφερε στο σημείο 16 των προτάσεών του επί της υποθέσεως αυτής ο γενικός εισαγγελέας Saggio, τόσο η οδηγία 69/169 όσο και ο κανονισμός 918/83 «παρέχουν στους ιδιώτες το δικαίωμα εισαγωγής στο έδαφος των κρατών μελών ορισμένης ποσότητας εμπορευμάτων, χωρίς την καταβολή δασμών ή φόρων κύκλου εργασιών ή ειδικών φόρων καταναλώσεως, όταν η εισαγωγή αυτή δεν έχει εμπορικό χαρακτήρα. Πρόκειται, προφανώς, για μέτρα με σκοπό, αφενός, τη διευκόλυνση της διεθνούς κυκλοφορίας των ταξιδιωτών και, αφετέρου, την απλούστευση του έργου των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών».

ευχέρεια να επιβάλλουν τέτοιες μειώσεις έχει το χαρακτήρα εξαιρέσεως σε σχέση με τον γενικό στόχο της οδηγίας 69/169 που έγκειται στο να διευκολύνει τη διεθνή διακίνηση των ταξιδιωτών, απλουστεύοντας τις διατυπώσεις εκτελωνισμού κατά την εισαγωγή των εμπορευμάτων. Η δυνατότητα που παρέχεται στα κράτη μέλη με την παράγραφο 8 του άρθρου 5 να περιορίζουν περαιτέρω τις απαλλασσόμενες ποσότητες για δύο προϊόντα, ήτοι για τα προϊόντα καπνού καθώς και για τον καφέ και για τα εκχυλίσματα και αποστάγματα καφέ, εντάσσεται στο πλαίσιο των εν λόγω εξαιρέσεων που καθιερώνονται στο άρθρο 5 της οδηγίας.

34. Είναι γεγονός ότι στην παράγραφο 2 του ιδίου αυτού άρθρου 5 προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη «έχουν την ευχέρεια να μειώνουν την αξία και/ή τις ποσότητες των εμπορευμάτων που μπορούν να εισαχθούν ατελώς» οσάκις τα εν λόγω εμπορεύματα εισάγονται στο πλαίσιο της διασυνοριακής διακινήσεως με τρίτες χώρες. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι η παράγραφος 8 του αυτού άρθρου 5 δεν μπορεί να αποτελέσει έρεισμα για τη θέσπιση ρυθμίσεων όπως η επίμαχη εν προκειμένω αυστριακή ρύθμιση. Πράγματι, η παράγραφος 8 αφορά μόνον ορισμένα προϊόντα, ήτοι τον καπνό και τον καφέ. Αποτελεί ειδική ρύθμιση σε σχέση με την παράγραφο 2, η οποία έχει γενικότερο χαρακτήρα, αφού αφορά τα εμπορεύματα εν γένει. Επομένως, η ύπαρξη της εν λόγω παραγράφου 2 δεν σημαίνει ότι μία ρύθμιση που θεσπίζεται δυνάμει της παραγράφου 8 δεν μπορεί να λαμβάνει επίσης υπόψη παράγοντες που έχουν σχέση με τη γεωγραφική εγγύτητα του κράτους προελεύσεως των προϊόντων καπνού ή καφέ που εισάγονται από ταξιδιώτες. Ένα κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει υπόψη τέτοιου είδους παράγοντες όταν αποφασίζει να μειώσει τις εισαγόμενες ατελώς ποσότητες τσιγάρων, προκειμένου να αντιμετωπίσει το φαινόμενο των διασυνοριακών μετακινήσεων βραχείας διαρκείας προς τρίτες χώρες για αγορά τσιγάρων που υπόκεινται σε πολύ χαμηλότερους ειδικούς φόρους καταναλώσεως στις εν λόγω τρίτες χώρες.

35. Ο λόγος υπάρξεως της δυνατότητας μειώσεως των εισαγομένων ατελώς ποσοτήτων που προβλέπεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 5 είναι αποτέλεσμα των ειδικών χαρακτηριστικών των καλυπτομένων προϊόντων και της ιδιαίτερης ευαισθησίας των κατ' ιδίαν κρατών όσον αφορά την κατανάλωσή τους. Πρόκειται για προϊόντα, τον καπνό και τον καφέ ή τα εκχυλίσματα και αποστάγματα καφέ, που μπορεί να διαφέρουν σημαντικά στην τιμή από κράτος σε κράτος λόγω της πολύ διαφορετικής φορολογικής μεταχειρίσεώς τους, ιδίως από την άποψη των ειδικών φόρων καταναλώσεως [13]. Αυτό ισχύει, ιδίως, στην περίπτωση των προϊόντων καπνού. Μολονότι οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει να επιτύχει το κράτος με την επιβολή υψηλών ειδικών φόρων καταναλώσεως μπορεί να είναι πολλοί και διάφοροι, η επιδιωκόμενη αποθάρρυνση της καταναλώσεως που συνδέεται, κυρίως, με την προστασία της υγείας, είναι απολύτως θεμιτή [14]. Πράγματι, όπως αναγνωρί-

13 — Όσον αφορά τον καφέ, σήμερα επιβαρύνεται με ειδικό φόρο καταναλώσεως σε πέντε κράτη μέλη. Βλ., σχετικώς, την υποβληθείσα από την Επιτροπή πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί των απαλλαγών από τον φόρο προστιθέμενης αξίας και από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως που επιβάλλονται κατά την εισαγωγή εμπορευμάτων από ταξιδιώτες προερχόμενους από τρίτες χώρες [COM (2006) 76 τελικό, σ. 5].

14 — Ως γνωστόν, οι ειδικοί φόροι καταναλώσεως είναι έμμεσοι φόροι επιβαρύνοντες την κατανάλωση οι οποίοι ενδέχεται να αποσκοπούν, αφενός, στο να εξασφαλίσουν έσοδα στο Δημόσιο και, αφετέρου, στο να αποθαρρύνουν την κατανάλωση ορισμένων προϊόντων, ιδίως για λόγους προστασίας της υγείας. Η αναγνώριση του διττού αυτού σκοπού του φόρου καταναλώσεως εμφαίνεται σαφώς στην απόφαση C-434/97, Επιτροπή κατά Γαλλίας, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (Συλλογή 2000, σ. I-1129, σκέψη 19), και στο σημείο 13 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Saggio στην ίδια υπόθεση. Βλ., επίσης, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Ruiz-Jarabo Colomer στην υπόθεση C-325/99, Van de Water (απόφαση της 5ης Απριλίου 2001, Συλλογή 2001, σ. I-2729, παράγραφος 25 των προτάσεων).

ζει ρητώς η Κοινότητα, όσον αφορά ειδικά τα προϊόντα καπνού, η φορολογική επιβάρυνση συνιστά αποτελεσματικό μέσο για τη μείωση της καταναλώσεως και, συνακολούθως, την προστασία της υγείας του πληθυσμού [15].

36. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ένα κράτος μέλος δικαιούται, στηριζόμενο στο άρθρο 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, να θεσπίζει μέτρα τα οποία του επιτρέπουν να αποφύγει την εξουδετέρωση της πολιτικής του που αφορά τη φορολόγηση των προϊόντων καπνού. Αν οι κάτοικοι του εν λόγω κράτους μπορούσαν εύκολα να μεταβαίνουν σε τρίτες χώρες όπου ισχύει πολύ χαμηλότερη φορολογία για τα τσιγάρα —συνεπεία του ότι οι χώρες αυτές δεν υποχρεούνται να επιβάλλουν τον ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 2 της οδηγίας 92/79/ΕΟΚ [16]— και να αγοράζουν πολύ φθηνότερα και να εισάγουν τα προϊόντα αυτά σε πολύ χαμηλότερη τιμή, είναι σαφές ότι θα περιοριζόταν η αποτελεσματικότητα της εν λόγω φορολογικής πολιτικής για την αποθάρρυνση και τον περιορισμό της καταναλώσεως τσιγάρων.

37. Επομένως, πρέπει να μπορεί η Δημοκρατία της Αυστρίας, καθ' όλα σύμφωνα με το γράμμα και τον δικαιολογητικό λόγο του άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, να μειώσει σε 25 τεμάχια τον αριθμό των τσιγάρων που εισάγονται ατελώς από ταξιδιώτες που εισέρχονται δια χερσαίων οδών στο εν λόγω κράτος προερχόμενοι *μόνο* από ορισμένες τρίτες χώρες. Επιπλέον, οι ταξιδιώτες για τους οποίους ισχύει το εν λόγω μειωμένο όριο φορολογικής ατελείας μπορεί να είναι μόνο οι ταξιδιώτες που κατοικούν στην Αυστρία, δεδομένου ότι στην πραγματικότητα είναι οι αποδέκτες της φορολογικής πολιτικής για τα προϊόντα καπνού, τους οποίους το κράτος μέλος μπορεί νομίμως να επιθυμεί να προστατεύσει.

38. Επομένως, η διαφορετική μεταχείριση της οποίας η νομιμότητα αμφισβητείται εν προκειμένω μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει αντικειμενικών λόγων. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από το συνδυασμό δύο στοιχείων: αφενός, από την απουσία στις χώρες για τις οποίες ισχύει η διαφορετική μεταχείριση καθεστώτος φορολογήσεως των τσιγάρων στο πλαίσιο του οποίου επιβάλλεται στα εν λόγω προϊόντα ο ελάχιστος φόρος που προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο, και, αφετέρου, από τη γεωγραφική εγγύτητα των χωρών αυτών προς την Αυστρία, η οποία ευνοεί την πραγματοποίηση ταξιδίων βραχείας διαρκείας από τους διαμένοντες στην Αυστρία για την αγορά τσιγάρων.

39. Εφόσον συντρέχουν οι περιστάσεις αυτές, πράγμα που συμβαίνει προφανώς εν προκειμένω, η διαφορετική μεταχείριση ορισμένων γειτονικών χωρών, σε σχέση με τρίτες χώρες οι οποίες δεν γειτνιάζουν με την Αυστρία ή οι οποίες, ακόμη και αν βρίσκονται κοντά στην Αυστρία, επιβάλλουν στα τσιγάρα φόρους υψηλότερους από το ελάχιστο επίπεδο που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο, δικαιολογείται με βάση αντικειμενικούς λόγους.

15 — Το άρθρο 6 της σύμβασης-πλαισίου της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας [ΠΟΥ] για την καταπολέμηση του καπνίσματος που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 21 Μαΐου 2003 και εγκρίθηκε με την απόφαση 2004/513/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 2004 (ΕΕ L 213, σ. 8), ορίζει ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ότι τα οικονομικά και φορολογικά μέτρα συνιστούν αποτελεσματικό και σημαντικό μέσο στην προσπάθεια για μείωση της καταναλώσεως καπνού [...]».

16 — Οδηγία του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα (ΕΕ L 316, σ. 8). Το εν λόγω άρθρο 2, μετά την τροποποίηση που εισήχθη με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (ΕΕ L 46, σ. 26), έχει ως εξής: «Κάθε κράτος μέλος πρέπει να επιβάλλει συνολικό ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως (πάγιο και αναλογικό ειδικό φόρο καταναλώσεως εξαιρουμένου του ΦΠΑ), η επίπτωση του οποίου καθορίζεται στο 57 % της τιμής λιανικής πωλήσεως (συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων) και ο οποίος θα ανέρχεται σε τουλάχιστον 60 ευρώ ανά 1 000 τσιγάρα για τα τσιγάρα της πλέον ζητούμενης κατηγορίας τιμών. Από 1ης Ιουλίου 2006, το ποσό των "60 ευρώ" αντικαθίσταται από το ποσό των "64 ευρώ"».

40. Περαιτέρω, οι διαφορές στη μεταχείριση πρέπει να είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Αν, προκειμένου να αποφύγει την πραγματοποίηση ταξιδίων για την αγορά τσιγάρων σε συνορεύουσες γειτονικές χώρες οι οποίες δεν εφαρμόζουν τον προβλεπόμενο στο κοινοτικό δίκαιο ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως επί των τσιγάρων, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποχρεωνόταν να μειώσει τις ατελώς εισαγόμενες ποσότητες κατά ομοιόμορφο τρόπο για τις εισαγωγές από όλες τις τρίτες χώρες, υιοθετώντας την προσέγγιση που υποστήριξε η Επιτροπή, η αυστριακή ρύθμιση θα ήταν δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

41. Πράγματι, θα ήταν εντελώς αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας να υποχρεούνται τα κράτη μέλη, οσάκις κάνουν χρήση της ευχερείας που τους παρέχει η παράγραφος 8 του άρθρου 5 της οδηγίας 69/169, είτε να μειώσουν την ατελώς εισαγόμενη ποσότητα για τους ταξιδιώτες που εισέρχονται στη χώρα από οποιαδήποτε τρίτη χώρα, είτε, αντίθετα, να μην την μειώσουν καθόλου. Μια τέτοια λύση του «όλα ή τίποτα» θα αγνοούσε ότι ο κύριος στόχος της οδηγίας 69/169 είναι, όπως αξίζει να υπομνησθεί, η απελευθέρωση του καθεστώτος επιβολής φόρων κατά την εισαγωγή στο πλαίσιο της διεθνούς διακινήσεως των ταξιδιωτών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας και η διευκόλυνση της εν λόγω διακινήσεως. Η ευχέρεια που παρέχεται με την παράγραφο 8 του άρθρου 5 της οδηγίας δεν συνάδει με τον γενικό αυτό σκοπό της οδηγίας 69/169, καθόσον η χρήση εκ μέρους των κρατών μελών της ευχερείας αυτής συνεπάγεται παρεμπόδιση της διεθνούς διακινήσεως των ταξιδιωτών. Για να βρεθεί η αναγκαία ισορροπία μεταξύ της χρήσεως της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 8, και του κεντρικού στόχου της οδηγίας 69/169, η μείωση της ατελώς εισαγόμενης ποσότητας τσιγάρων που υιοθετείται από ένα κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 8, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων που επιδιώκει το εν λόγω κράτος και αναγνωρίζει το κοινοτικό δίκαιο.

42. Φρονώ, επομένως, ότι, κατά την ορθή έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 8, της οδηγίας 69/169, συμβιβάζεται με την εν λόγω διάταξη ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία μειώνεται μόνον η ποσότητα τσιγάρων που μπορούν να εισάγουν ιδιώτες κατοικούντες στο εν λόγω κράτος μέλος από τις συνορεύουσες τρίτες χώρες, οι οποίες δεν επιβάλλουν στα προϊόντα αυτά φόρους τουλάχιστον ίσους προς τον ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως επί των τσιγάρων που προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο.

43. Κατά συνέπεια, στο σημείο 6 του παραρτήματος XIII της Πράξεως προσχωρήσεως θα πρέπει να δοθεί η ερμηνεία ότι δεν στερεί στην Δημοκρατία της Αυστρίας τη δυνατότητα να διατηρεί προσωρινά σε ισχύ τη μειωμένη σε 25 τεμάχια ποσότητα ατελώς εισαγομένων τσιγάρων προκειμένου για τις εισαγωγές τσιγάρων που πραγματοποιούνται από ταξιδιώτες που έχουν την κατοικία τους στο εν λόγω κράτος και εισέρχονται σ' αυτό από τη Σλοβενία δια χερσαίων οδών ή δια των εσωτερικών υδάτων. Η ποσότητα αυτή των 25 τσιγάρων ανά ταξιδιώτη εφαρμόζεται σήμερα από την Αυστρία για τις εισαγωγές από τις γειτονικές χώρες που παραμένουν ακόμη εκτός της Κοινότητος μετά την πλέον πρόσφατη διεύρυνση, εφόσον οι χώρες αυτές δεν επιβάλλουν στα τσιγάρα ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως ίσο προς αυτόν που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/79, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10.

IV — Το δεύτερο ερώτημα

44. Όσον αφορά την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο δεύτερο ερώτημα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο, συμφωνώ με την άποψη της Αυστριακής Κυβερνήσεως. Το γεγονός ότι η μειωμένη ποσότητα ατελώς εισαγομένων τσιγάρων που αντιστοιχεί σε 25 τεμάχια ισχύει σήμερα μόνο για μια εκτός τελωνειακού εδάφους περιοχή μιας μόνο τρίτης χώρας (της Ελβετίας), ενώ για όλες τις άλλες τρίτες χώρες ισχύει κατά την εισαγωγή στην Αυστρία ατέλεια για 200 τεμάχια, εξηγείται από τον αντικειμενικό λόγο ότι, μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, η εν λόγω ζώνη είναι η μόνη που συνορεύει με την Αυστρία και ανήκει σε τρίτη χώρα εντός της οποίας δεν επιβάλλεται στα τσιγάρα φόρος ίσος προς τον ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως που προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν θίγεται το συμβατό της επίμαχης αυστριακής ρυθμίσεως που ισχύει έναντι της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (και έναντι των άλλων νέων κρατών μελών που συνορεύουν ή γειτνιάζουν με την Αυστρία) κατά τη μεταβατική περίοδο, στη διάρκεια της οποίας η Δημοκρατία της Σλοβενίας δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τον ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως για τα τσιγάρα που επιβάλλεται από το κοινοτικό δίκαιο. Ούτε μπορεί να συναχθεί, υπό τις συνθήκες αυτές, ότι η εφαρμογή του καθεστώτος αυτού μειωμένης ατελείας για τις εισαγωγές από ένα κράτος μέλος, όπως η Δημοκρατία της Σλοβενίας, καθώς και από μια εκτός τελωνειακού εδάφους περιοχή μιας μόνο τρίτης χώρας, μπορεί να οδηγήσει, όπως ανέφερε το αιτούν δικαστήριο, σε παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων κατά την έννοια των άρθρων 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 26 ΕΚ.

V — Συμπέρασμα

45. Με βάση τα προεκτεθέντα, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που του υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt, ως εξής:

«1) Το σημείο 6, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της

Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει την έννοια ότι δεν στερεί στη Δημοκρατία της Αυστρίας τη δυνατότητα να διατηρεί προσωρινά σε ισχύ καθεστώς που περιορίζει σε 25 μόνο τεμάχια την ποσότητα τσιγάρων που μπορούν να εισάγονται από την Σλοβενία δια ξηράς ή δια των εσωτερικών υδάτων χωρίς καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως, από ταξιδιώτες που κατοικούν στο εν λόγω κράτος, καθεστώς που εφαρμόζει σήμερα η Δημοκρατία της Αυστρίας έναντι τρίτων γειτονικών χωρών που παραμένουν ακόμη εκτός της Κοινότητος μετά την τελευταία διεύρυνση, εφόσον οι χώρες αυτές δεν επιβάλλουν στα τσιγάρα ελάχιστο συνολικό ειδικό φόρο καταναλώσεως ίσο προς αυτόν που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου, για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2002.

2) Η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι το καθεστώς μειωμένης απαλλαγής που καθιερώνει η επίμαχη αυστριακή ρύθμιση ισχύει, σήμερα, μόνο για μία εκτός του τελωνειακού εδάφους περιοχή μιας μόνο τρίτης χώρας και ότι συγχρόνως επιτρέπεται να εισάγονται στην Αυστρία από όλες τις άλλες τρίτες χώρες 200 τσιγάρα χωρίς την καταβολή ειδικού φόρου καταναλώσεως. Η κατάσταση αυτή δεν στοιχειοθετεί παράβαση των άρθρων 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 26 ΕΚ.»